

Cel care a ridicat umorul la pătrat în ecuația scrisului, entuziasmat de a fi al oamenilor și al societății, își pune pe hârtie impresii, gânduri, idei, păreri, unele căpătând caracter anecdotic. Ele reprezintă experiențe unice, care sigur descrețesc frunțile. La Ovidiu Țuțuianu scrierea se explică prin ea însăși, ticluită cu mult dichis. Îndemnul de început est grăitor:

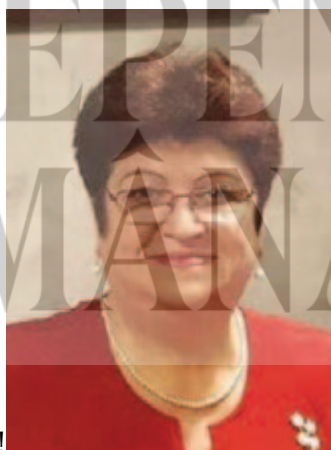
Așadar române, nu mai bea prostii,

Wiski, Cocacola, mergă pe pustii
Și începe veșnic masa românească,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Cu a noastră țuică, cea Dumnezeiască!

Viața, exploatată de existență, în încăpățânarea ei, oricum ar fi are drumuri de lumină... Dedicării, replici, cu consistență și rafinament, sunt adevărate omagii pentru personalități ori prieteni ai scrisului. Umor amar, umor în Orient, umor de toate zilele, la scriitori, viral ori în alimente, în societete ori istorie, rămâne cu caracter literar, subtil, fin și păstrează pentru mai departe voia bună și optimismul.

Veți uita ușor de toate,
Și vă veți simți ca-n basme,
Veți vedea că chiar se poate,
Fără boli, fără marasme.

Ce vis frumos, spun eu! Dar cum fără speranță nu se poate, gândim că va fi și bine!

Doina Bârcă